

[Undervisningsministeren.]

Gautier Schmit, som kom ind paa Spørgsmaalet om Forskoleseminariet i Vejle og naturligvis, det kan man sige sig selv, beklagede dets Nedlæggelse og anførte forskellige Grunde for at beholde det derovre. Jeg vil da herom sige, at der er store Mangler ved Forskoleseminariets Anbringelse netopovre i Vejle.

For det første er det en given Ting, at en saadan lille Institution, hvor der dog baade er en Forstanderinde, to Lærerinder o. s. v., altid maa blive relativt dyr. Der har ogsaa vist sig forskellige Vanskeligheder; saaledes skulde de have et Haandgerningslokale, der imidlertid — og det var vi meget betænkelige ved at skulle gaa ind paa — kun skulde bruges to Timer om Ugen. Et Lokale alene til to Timers Undervisning om Ugen — her er netop et af de Punkter, hvor det viser sig, at Koncentration er saa overordentlig fordelagtig økonomisk set.

Endvidere er der kommet Anker fra Overlærerne i Vejle over, at Børnene, som gik i denne Øvelsesskole paa Forskoleseminariet, ikke fik saa god og grundig en Undervisning, som man faar i den 7-klasede Kommunalskole, de har i Vejle, hvoraf Følgen er blevet, at de Børn, der kommer fra Øvelsesskolen paa Forskoleseminariet, og som naturligt efter deres Alder maatte ind i 4de Klasse i den almindelige kommunale Skole, har maattet blive i 3die Klasse.

Der er altsaa adskillige Ulemper ved at have Forskoleseminariet netop der, forskellige Ulemper ogsaa med Hensyn til selve, ja, lad os bruge Ordet Øvelsesmateriale, skønt jeg ikke holder af det, altsaa med Hensyn til selve Børnene, og der vilde i visse Henseender være en Fordel ved at knytte Forskoleseminariet derovre til et Landseminarium, det kan jeg godt se. Og ser vi paa Privatseminarierne, saa er Ordningen jo den, at vi har i Øjeblikket, saa vidt jeg husker, tre private Forskoleseminarier, der alle er knyttet til Privatseminarier. Derfor har jeg foreslaaet — det siger jeg til det ærede Medlem Fru Ingen Gautier Schmit — en Flytning af Forskoleseminariet i Vejle, uden dog bestemt at fastslaa, hvor det skal flyttes hen; det kan blive Genstand for nærmere Overvejelse i Udvalget eller administrativt, hvis man vil give mig Bemyndigelse dertil. Men der vil vindes noget; det er baade pædagogisk og ogsaa finansielt en Fordel, som altsaa kan gaa op mod det lille Minus, det ærede Medlem Hr. Elgaard mente at have fundet.

Det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen var, tror jeg, lidt uheldig ved at

tale om mine Uheld. Der kom da ogsaa straks efter en Bemærkning fra Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, gaaende ud paa, at det er her Seminarieloven, vi behandler. Det var, tror jeg, en meget velrettet Finte til hans ærede Partifælle, det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen, som ikke nøjedes med at behandle Seminarieloven, men talte om Teater og derved kom til at minde om — hvad jeg synes, en Venstremand mindst af alle skulde minde om —, at naar Dobbeltscenen ikke er traadt i Funktion, saa ligger det i, at Venstres Trafikminister, Hr. Stensballe, tog en Arkitekt og gik ud fra, at han skulde være færdig til i Fjor Efteraar.

Hr. Stensballe søgte og fik ogsaa Teaterloven af 1928 gennemført i det andet Ting, efter hvad Finansministeren har oplyst her i Tinget uden nogen Modsigelse fra nogen Side, under den Forudsætning, at Holger Jacobsen, altsaa den af Venstres Minister antagne Arkitekt, kunde gøre Statsradiofonibygningen færdig til Sæsonens Aabning i 1930. Desværre kan den ikke afleveres endnu, den er ikke færdig, jeg har ikke kunnet faa den, Ministeriet har overhovedet ikke kunnet faa den Bygning, hvori der skal spilles. Og før vi faar den Bygning, som sorterer, ikke under os, men under Trafikministeriet, og som Venstres Trafikminister, Hr. Stensballe, har Ansvaret for, før vi faar den Bygning, er det virkelig umuligt at komme til at spille paa Dobbeltscenen.

Ogsaa deri maa jeg, ligesom i den langvarige systematiske Forsømmelse af vore Statsseminarier, erklære mig saa uskyldig som et nyfødt Barn. Saa det var en meget uheldig Henvisning, det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen kom med, og den Tilrettevisning, han fik af sin Partifælle om at holde sig til Seminarieloven, var fuldt ud paa sin Plads.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen rettede det Spørgsmaal til mig, om det var rigtigt, hvad der stod i en Række Højreblade — det ærede Medlem havde læst det i „Fyns Stiftstidende“, men det var vist, sagde det ærede Medlem fra en Generalkorrespondance; det ærede Medlem citerede ikke Artiklen, men han gengav Indholdet deraf, det findes Sp. 4879—80. Og Indholdet af Artiklen fra denne Højres Generalkorrespondance var, at Ministeriet i sin første Skrivelse i Fjor Vinter til Seminarierne om at faa opgivet, hvad Seminarielovens Gennemførelse vilde koste, havde bedt dem om at gøre det saa billigt som mu-